

Biuletyn informacyjny

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

1. XI. 1958

„TURYSTA”
Nr. 21/98

DO CZYTELNIKÓW

BIULETYN INFORMACYJNY ZG zaczął wychodzić w r. 1956 początkowo odbijany na powielaczu w bardzo skromnej szacie i również skromnym nakładzie.

W roku 1957 „Biuletyn” zyskał stałą drukowaną okładkę i stały nakład 500 egz. Jednak już wówczas Zarząd Główny zdawał sobie sprawę, że przy tak małym nakładzie „Biuletyn” nie może dotrzeć do wszystkich jednostek PTTK. Jednocześnie budziła pewne wątpliwości treść pisma, opartego w dużej mierze jedynie na przedrukach, bez wyraźnego kierunku polityki redakcyjnej. Od III Zjazdu Zarząd Główny przerwał ukazywanie się „Biuletynu” w dotychczasowej formie i podjął usiłowania rozszerzenia kręgu oddziaływania „Biuletynu” na ogół działaczy i członków T-wa, przez wydawanie pisma jako wkładki do dwutygodnika „Turysta”.

Obecny numer „Biuletynu” jest uwieńczeniem tych usiłowań.

Pragniemy na łamach „Biuletynu” podawać nie tylko wiadomości o bieżących pracach władz Towarzystwa i Komisji Społecznych ZG, ale również poruszać sprawy interesujące każdego turystę.

W pracy redakcyjnej będziemy opierać się zarówno na materiale własnym jak też korzystać z szerokiej sieci korespondentów. Jesteśmy przekonani, że utrzymując ścisłą łączność ze wszystkimi naszymi Czytelnikami, i uwzględniając w miarę możliwości ich postulaty „Biuletyn” spełni swoje zadanie.

Jesteśmy przekonani, że wszędzie, w każdej jednostce organizacyjnej T-wa dzieje się coś ciekawego, że każdy Oddział, a często również Koło może pochwalić się udanymi imprezami, ciekawymi formami działalności, spostrzeżeniami zdobytymi podczas turystycznych wólczeń.

Dlatego prosimy — **PISZCIE DO NAS!**

Przysyłajcie swoje uwagi o dobrych i złych przejawach życia T-wa!

Komunikujcie nam o sprawach, które Waszym zdaniem wymagają zmiany, rozstrzygnięcia lub załatwienia!

Poruszajcie problemy, które w Waszym środowisku wywołują wśród działaczy turystycznych dyskusję!

Upowszechniajcie na łamach „Biuletynu” nowe, atrakcyjne formy działalności PTTK-owskiej.

Słowem piszcie o wszystkim, co Waszym zdaniem może zainteresować dwustutysięczną rzeszę członków Towarzystwa. Czekamy na Wasze listy!

REDAKCJA

PRZED PRZEŁOMOWYMI ZMIANAMI W DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ PTTK

„Komfortowy pałac, czy turystyczne schronisko?”, „Chochołowska, czy Magóra Małastowska”? — te i tym podobne pytania były i są do dziś, przedmiotem ożywionej dyskusji turystów.

Zarząd Główny PTTK, opowiadając się po stronie schroniska a przeciw „pałacom”, podjął szereg prac zmierzających do radykalnej zmiany istniejącego stanu,

HISTORIA CAŁKIEM NIE OPTYMISTYCZNA

Działalność inwestycyjna PTTK została zorganizowana w oparciu o Uchwałę Rady Ministrów nr 127 z dnia 8. III. 1952 r. o powołaniu ZUT. Zgodnie z tą uchwałą ZUT sprawował funkcje inwestora bezpośredniego, zaś inwestorem centralnym i naczelnym pozostał Komitet dla Spraw Turystyki.

Funkcje inwestora bezpośredniego sprawowały się w Oddziałach ZUT wyłącznie do nadzoru nad wykonawstwem robót inwestycyjnych bez możliwości wpływania na program użytkowy i celowość danej inwestycji. W ten sposób Towarzystwo zostało odsunięte od wpływu na zasadnicze kierunki polityki inwestycyjnej. Aktyw turystyczny nie miał możliwości decydowania o sposobie zabudowy turystycznej swego terenu.

Centralne zlecenie i zatwierdzenie dokumentacji technicznej przed KdST zrodziło w budownictwie urządzeń turystycznych nadmierny monumentalizm i fasadowość zarówno architektury zewnętrznej jak i wyposażenia. „Palace” na Chocho-

łowskiej, w Zakopanem, w Warszawie i Poznaniu wzbudziły wśród rzesz turystów i aktywów Towarzystwa żywy sprzeciw przeciwko marnotrawstwu środków.

Brakowało również opracowania przez KdST perspektywicznego planu zabudowy poszczególnych regionów, opartego na wynikach analizy ruchu turystycznego.

Nic dziwnego, że od 1956 r. począwszy, inicjatywa aktywu turystycznego widząc brak dynamiki i perspektyw działalności inwestycyjnej ZUT, poszła w kierunku organizowania tanich stacji turystycznych i budowy nowych, tanich obiektów w oparciu o środki społeczne i pracę aktywów.

Doprowadziło to, w rezultacie do powstania dwóch pionów inwestycji turystycznych i przejściowego zamieszania organizacyjnego.

CHWIŁA OBECNA — PUNKT ZWROTNY

Scharakteryzowana wyżej nieżyłowa i błędna organizacja inwestycji turystycznych jak dotąd opiera się skutecznie wszystkim atakom.

Sprawa jest jednak zbyt ważna, aby miała pozostać na marginesie ogólnych zmian organizacji systemu zarządzania w Polsce, oraz reorganizacji Towarzystwa.

Zasada decentralizacji obowiązuje również, a nawet przede wszystkim, w tak kluczowym zagadnieniu, jak inwestycje, dla dalszego rozwoju turystyki.

Ponieważ jednak nic nie wskazywało aby inicjatywa konkretnych zmian wyszła ze strony Komitetu dla Spraw Tu-

rystyki, Zarząd Główny PTTK powołał dnia 16. VII. 1958 r. Komisję Inwestycyjną. W skład Komisji weszli najlepsi znawcy potrzeb budownictwa urządzeń turystycznych, oraz zagadnień inwestycyjnych z grona aktywów PTTK.

Przed Komisją, Prezydium ZG postawiło zadanie opracowania:

- podziału funkcji w zakresie inwestycji pomiędzy KdST i PTTK,
- projektu nowej organizacji służby inwestycyjnej w ramach T-wa,
- planu perspektywicznego w oparciu o wnioski terenowych ogniw PTTK, Zasadnicze prace Komisja już wykonała, przedstawiając w ub. miesiącu „Tezy w sprawie organizacji i działalności inwestycyjnej PTTK”. Zostały one zatwierdzone przez Prezydium i przesłane władzom państwowym.

W chwili obecnej są na ukończeniu prace nad planem perspektywicznym inwestycji turystycznych w okresie 1960—65.

Wyników tych prac nie omisszamy przekazać Czytelnikom „Biuletynu”.

WIDOKI NA NAJBLIŻSZA PRZYSZŁOŚĆ

Opracowane przez Komisję „Tezy”, które powinny być realizowane już od początku 1959 r. postulują przede wszystkim przekazanie PTTK pełnej samodzielności inwestycyjnej w zakresie swego działania.

Komitet dla Spraw Turystyki sprawował by jako resort czynności koordynacyjne w stosunku do inicjatyw różnych

(Dokończenie na str. 2)

(Dokończenie ze str. 1)

organizacji turystycznych i społecznych, oraz czynności kontrolne i nadzoru ogólnego (zatwierdzenie planów perspektywicznych, ustalanie generalnych kierunków rozwoju inwestycji), wynikające z obowiązku inwestora centralnego.

Bezpośrednia działalność inwestycyjna i remontowa PTTK ma być prowadzona przez poszczególne Okręgi i Oddziały Towarzystwa.

Proponuje się ponadto powołanie „Funduszu Inwestycyjnego PTTK” zarządzanego przez ZG PTTK i składającego się z dotacji budżetowych, środków własnych PTTK, funduszu amortyzacyjnego, darowizn itp.

Poszczególne Okręgi i Oddziały prowadzące działalność inwestycyjną w ramach zatwierdzonych planów i limitów, otrzymywały by środki również z zasobów Funduszu, zwłaszcza, że Państwowa Komisja Planowania zakłada stopniowy wzrost państwowych kredytów na inwestycje turystyczne o ok. 15% rocznie. Wzrost ten jest oczywiście niewystarczający, wobec ogromnych zaniedbań i potrzeb, w związku z rozwojem zarówno krajowego jak i zagranicznego ruchu turystycznego.

O ustosunkowaniu się władz do wniosków i postulatów Towarzystwa będziemy stale informować na łamach „Biuletynu”.

DODATKOWE KREDYTY NA TABLICE INFORMACYJNE O ZABYTKACH

Zarząd Główny PTTK przyznał ostatnio Komisji Opieki nad Zabytkami dodatkową sumę 10 000 zł do wykorzystania jeszcze w bieżącym roku na wykonanie dalszych tablic informacyjnych o obiektach zabytkowych objętych opieką społeczną przez PTTK.

FOTO-PAMIĄTKARSTWO PTTK NA WŁASNYM ROZRACHUNKU

Uchwałą Prezydium ZG PTTK pion organizacyjny foto-pamiętkarstwa zostaje z dniem 1. I. 1959 r. wydzielony z Centrali ZUT i zorganizowany jako jednostka gospodarcza na własnym rozrachunku, wchodząca wynikami do bilansu ZG PTTK.

Należy przewidywać, że usamodzielnienie foto-pamiętkarstwa pozwoli na wydatne rozwinięcie produkcji i podwyższenie jakości wyrobów.

WCZASY NARCIARSKIE 1958-59 R.

Prezydium ZG PTTK zatwierdziło plan akcji wczasów narciarskich w nadchodzącym sezonie na ogólną ilość ok. 7000 wczasowiczów. W ramach tej ilości przewiduje się następujące rodzaje wczasów:

- stałe narciarskie obozy szkoleniowe — ok. 5 725
- wędrowne obozy szkoleniowe — ok. 275
- wczasy indywidualne — ok. 1 000

W najbliższym numerze „Biuletynu” omówimy zasady i kierunki działalności wczasowej T-wa w roku przyszłym.

III PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

W dniach 8 i 9 listopada br. w niedawno otwartym schronisku PTTK na Św. Katarzynie obradować będzie III plenarne zebranie Zarządu Głównego.

Wśród wielu kluczowych zagadnień dotyczących organizacji i pracy Towarzystwa, Plenum ma uchwalić również „Założenia do programu działalności PTTK w r. 1959”.

SCHRONISKA PTTK POD OPIEKĄ AKTYWU SPOŁECZNEGO

W związku z częstymi uwagami krytycznymi pod adresem obiektów turystycznych PTTK, w dużej mierze niestety usprawiedliwionymi — Prezydium ZG PTTK dnia 24. IX. 1958 r. podjęło uchwałę zalecającą Zarządowi Okręgów i Oddziałów PTTK roztoczenie stałej opieki i nadzoru na obiektami.

Uchwała stwierdza:

1. Jednostki organizacyjne PTTK (członkowie Zarządów Okręgów i Zarządów Oddziałów) mają prawo nadzoru nad obiektami PTTK, w tym również obiektami ZUT, znajdującymi się na terenie działalności danej jednostki organizacyjnej.

2. Nadzór nad obiektami powinien przyjąć formy:

- a) odwiedzania obiektów,
- b) informowania kierowników obiektów o zauważonych niedociągnięciach i usterkach,
- c) udzielanie na życzenie kierownictwa obiektów, doraźnej pomocy w rozwiązywaniu zaistniałych trudności,
- d) powiadamianie Zarządu Głównego o swoich spostrzeżeniach w sprawach szczególnej wagi.

3. Powyższe uprawnienia nie mogą być jednak utożsamione z prawem kontroli obiektu i wydawaniu poleceń jego kierownictwu. Te uprawnienia przysługują tylko bezpośrednio przełożonym kierownikom obiektu.

ZJAZD OPIEKUNÓW SPOŁECZNYCH PTTK W KOSZALINIE

W dniach 27-28. IX. br. obradował w Koszalinie II Zjazd Społecznych Opiekunów PTTK nad Zabytkami.

Zjazd zajął się w szczególności oceną dotychczasowego dorobku, sprawą propagandy ochrony zabytków wśród społeczeństwa, współpracą opiekunów z młodzieżą szkolną, harcerską i radami narodowymi.

Szereg uchwalonych wniosków, m. in. postuluje:

- zwrócenie szczególnej uwagi na zabytki znajdujące się na terenie wsi,
- podjęcie współzawodnictwa pomiędzy województwami w werbowaniu społecznych opiekunów zabytków,
- umieszczenie na obiektach zabytkowych tablic informacyjnych.

NOWE WYDAWNICTWA PTTK

Jak nas informuje Dział Wydawnictw i Propagandy ZG PTTK ostatnio ukazały się:

1. „Racibórz i Ziemia Raciborska”. — Praca zbiorowa. Przewodnik - monografia, wydany przez Zarząd Oddziału PTTK w Raciborzu z okazji „700-lecia Raciborza”.

2. „Bachotek i pojezierze Brodnickie” J. Krippendorfa — przewodnik wydany przez Zarząd Oddziału PTTK w Toruniu.

3. „Koszalin i okolice” — przewodnik-monografia wydany przez Zarząd Okręgu PTTK z okazji Dni Koszalina.

W br. należy oczekiwać jeszcze kilka interesujących wydawnictw turystyczno-krajoznawczych. Będą to:

1. „Częstochowa i okolice” W. Zembrzuskiego (wydaje Koło Terenowe PTTK „Śródmieście”), objętość ponad 200 str., 50 ilustracji i plan miasta.

2. „Piękno Ziemi Suwalsko-Augustowskiej” — A. Patli (wydaje Zarząd Okręgu PTTK — Białystok).

3. „Kielce i okolice” — S. Kowalczyńskiego (wydaje Zarząd Okręgu PTTK z zasiłku WKT — Kielce).

4. „Busko-Zdrój i okolice” — C. Zwolskiego (wydaje Zarząd Okręgu PTTK z zasiłku WKT — Kielce) — przewodnik opisuje również szlak Nidy i zawiera 2 mapy.

5. „Jarosław i okolice” — K. Gottfrieda (wydaje Zarząd Oddziału PTTK w Jarosławiu z zasiłku WKT — Rzeszów) — przewodnik obejmuje teren powiatu jarosławskiego.

6. „Leżajsk i okolice” — J. Depowskiego (wydaje Zarząd Główny PTTK z zasiłku WKT — Rzeszów).

Z serii interesujących skryptów wydanych drukiem przez Komisję Turystyki Pieszej ZG ukażą się:

1. „Style w architekturze polskiej” — F. Kanclerza.

2. „Etnografia dla turystów” — A. Błachowskiego.

SPRAWA TYLKO POZORNIE BŁAHA

W „Informatorze Oddziału PTTK — Trómiasto” czytamy:

„Wiele kół PTTK dorobiło się już ładnych i pożytecznych gablot, informujących o życiu turystyczno-krajoznawczym. Do takich należą m. in. Koło PPTK przy DOKP i Koło PTTK przy Prezydium MRN w Gdańsku. Szkoda tylko, że materiały zmieniane są raz na... pół roku!”.

Niestety, wymienione Koła nie są odosobnione. Pokryte kurzem i pajęczyną gabloty PTKK spotyka się na terenie wielu miast. No cóż, widocznie dzieje się to w myśl hasła — „Nasza gablota świadczy o nas!”.

W 2 NUMERZE CZYTELNICZY ZNAJDĄ M. IN.

— O uchwałach III Plenum — Co się dzieje z nowym Statutem? — PTTK wobec Millenium — Inwestycje turystyczne w 1959 r. — GOPR przygotowuje się do Jubileuszu — Nowy cennik dla przewodników PTTK.

KĄCIK PRAWNY

Ponieważ, jak nam wiadomo, jednostki organizacyjne i gospodarze PTTK nie zawsze orientują się w aktualnych przepisach prawnych, regulujących pewne dziedziny ich działalności, Redakcja wprowadza stały „Kącik Prawny”, w którym będzie zamieszczać wiadomości o zarządzeniach i ustawach stosujących się do działalności T-wa.

Redaktor „Kącika Prawnego” prosi również o listy, jakie zagadnienia prawne wymagają, zdaniem Czytelników, omówienia przede wszystkim.

I. NIERUCHOMOŚCI I CZYNSZE

Oddziały PTTK mające w swym posiadaniu schroniska czy lokale biurowe, winny posiadać określony tytuł prawny użytkownika danej nieruchomości. Tytuł ten może być różnoraki:

1) prawo własności (gdy nieruchomość jest kupiona lub darowana) z wpisem do księgi wieczystej wg przepisów prawa rzeczowego;

2) umowa najmu lub dzierżawy;

3) trwały zarząd i użytkowanie obiektu stanowiącego własność hipoteczną skarbu państwa.

ad 2 — Przy zawieraniu umowy o najem lokalu czy to z osobami prywatnymi czy z władzami państwowymi, należy posługiwać się urzędowymi stawkami czynszu (Dz. U. nr 50 z 1958 r.), które uzależnione są od przeznaczenia lokalu, osoby użytkownika (instytucja czy osoba prywatna), miejscowości w której lokal się znajduje (ilość mieszkańców) i urządzeń technicznych lokalu (woda, gaz, elektryczność). PTTK nie opłaca wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej. Nie przytaczamy stawek czynszowych ze względu na obszerność tabeli. Pożądane aby Oddziały, które są zainteresowane stawkami czynszowymi, zakupiły Nr 50 Dziennika Ustaw z 1958 r., który w cenie 2,40 zł jest do nabycia w kasach sądów powiatowych i wojewódzkich.

ad 3 — Sprawa uzyskiwania nieruchomości w trwały zarząd i użytkowanie znajdujących się w posiadaniu władz, instytucji lub przedsiębiorstw państwowych — w dalszym ciągu jest regulowana dekretem z dn. 26. IV. 1949 r. (Dz. U. Nr 4 z 1952 r.) i Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 2. VIII. 1949 r. (Dz. U. Nr 47 z 1949 r.), które to akty zostały uchylone ustawą z dn. 12. III. 1958 r. tylko w części dotyczącej wywłaszczenia nieruchomości. Na podstawie tych aktów prawnych jednostka (PTTK) ubiegająca się o uzyskanie nieruchomości, po uzgodnieniu z władzami terenowymi, winna nadesłać do jednostki nadrzędnej (w tym przypadku do ZG PTTK) następujące dokumenty (w 3 egz.):

a) pisemną zgodę dotychczasowego bezpośredniego użytkownika wraz ze stwierdzeniem, że nieruchomość jest własnością skarbu państwa,

b) pozytywną opinię właściwej terenowej Woj. Komisji Planowania Gospodarczego,

c) zaświadczenie lokalizacyjne, wystawione przez Woj. Zarząd Architektoniczno-Budowlany oraz odrys mapy katastralnej nieruchomości względnie plan sytuacyjny, poświadczony przez w/w Zarząd.

Granice nieruchomości winny być określone na mapie kolorowym ołówkiem. Dalsze formalności załatwiane są już na szczeblu centralnym. Trwały zarząd i użytkowanie, aczkolwiek nie jest tytułem własności w rozumieniu prawa rzeczowego, to jednak w myśl obecnie obowiązujących przepisów upoważnia użytkownika, posiadającego taki tytuł do wykonywania zarządu w takim zakresie, jak właściciel hipoteczny.

Dla przykładu: możliwość czynienia nakładów remontowych w ramach posiadanych środków, bez żadnych ograniczeń; możliwość wydzierżawiania obiektu innej osobie (tylko po uzgodnieniu z odpowiednią władzą w ramach PTTK) itp. Jedynie zbycie obiektu może nastąpić tylko w taki sposób, w jaki został on uzyskany.

M. St.

GŁOS MAJĄ WODNIACY

Żeglarze

Uchwałą z dnia 5 września 1958 r. — Prezydium Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK przekazało Okręgowym Komisjom Turystyki Żeglarskiej uprawnienia do weryfikacji ŻOT w stopniu brązowym i srebrnym. Jest to dalszy ciąg rozpoczętej przed rokiem decentralizacji, umożliwiającej inicjatywę ogniowom terenowym.

Z dniem 1 września br. turyści-żeglarze powinni nadsyłać dzienniczki ŻOT na odznakę brązową i srebrną do Okręgowych Komisji Turystyki Żeglarskiej, z wyjątkiem czterech Okręgów, za które weryfikować będą Okręgi sąsiednie, tj.

za OKTŻ Koszalin — OKTŻ Szczecin
" " Olsztyn " Warszawa
" " Rzeszów " Kraków
" " Zielona Góra " Poznań

KTŻ ZG PTK weryfikować będzie ŻOT wyłącznie w stopniach: dużym srebrnym, złotym i dużym złotym.

Przypominamy, że dzienniczki ŻOT do weryfikacji należy nadsyłać jak zwykle do 31 grudnia.

Pamiętaj, że pierwszeństwo w rejsach mazurskich i morskich, wczasach i wyjazdach zagranicznych daje Ci odznaka ŻOT!

Z. J.

Kajakowcy

Gdańsk — Bogaty plon sezonu mają kajakowcy Trójmiasta. Gdański Klub Kajakowy zorganizował 20 imprez wodnych, w których wzięło udział około 500 osób.

Kajakowcy Klubu przepłynęli w sezonie trasy o łącznej długości ok. 3 000 km. Staniem Wodna Klubu w Gdańsku przyniosła dochód za wypożyczenie sprzętu blisko 28 tys. zł. Mimo tych osiągnięć, Klub pracuje w trudnych warunkach i potrzebuje dalszej pomocy. Chodzi o rozbudowę Stacji i zwiększenie ilości sprzętu. Istniejąca

obecnie baza tylko w minimalnym stopniu zaspakaja potrzeby wodniaków Trójmiasta.

Poważne osiągnięcia ma też Klub Morski PTTK, który zorganizował dla swych członków szereg rejsów, m. in. do Swinoujścia, do Szwecji, rejs zatokowy. Obecnie Klub zakupił kadłub jachtu, który po remoncie i wyposażeniu, będzie stanowić drugi jacht pełnomorski.

C. S.

UWAGA! NARCIARZE-TURYŚCI! ANKIETA „5 PYTAŃ”

Komisja Turystyki Narciarskiej ZG PTTK pragnąc uzyskać opinię turystów - narciarzy w stosunku do kilku węzłowych zagadnień turystyki narciarskiej ogłasza następujące pytania:

1. Czy słuszne jest tworzenie klubów narciarskich przy Oddziałach PTTK, w miejsce wielu słabych liczebnie sekcji narciarskich przy Kolach?

2. Czy prowadzone przez Komisję Turystyki Narciarskiej PTTK szkolenie narciarskie odpowiada potrzebom i rozwojowi turystyki narciarskiej?

3. Do jakiego stopnia powinno być prowadzone powszechne szkolenie narciarskie w Polsce? (Jakie zasób ewolucji: a) krystiania oporowa, b) krystiania równoległa, c) krystiania wertikalowa?)

4. Czy Górska Odznaka Narciarska PTTK (GON) — jako przeciwwaga złych stron narciarstwa półkowego i trasowego — spełnia swoje zadania?

5. Czy — w związku ze wzrastającą stale liczbą wypadków i incydentów na szlakach i nartostradach w pobliżu kolejek, należy problem ten rozwiązać w oparciu o restrykcje prawno-porzadkowe?

Odpowiedzi na zawarte w ankiecie pytania oraz inne uwagi na temat organizacji i treści turystyki narciarskiej należy przysyłać na adres KTN — ZG PTTK Kraków, pl. Wiosny Ludów 8.

NASI KORESPONDENCI

Ogłaszamy listę pierwszych korespondentów „Biuletynu”, którzy zgłosili się na apel Zarządu Głównego. Nazwiska w kolejności zgłoszeń:

1. Jan Kalisz — Rzeszów
2. Wojciech Gasparski — Chorzów
3. dr Wiktor Medwecki — Kraków
4. B. Krzemiński — Katowice
5. Wacław Sadowski — Wałbrzych
6. Czesław Skonka — Sopot
7. Bohdan Wasilewski — Lublin
8. Józefa Zarembina — Krościenko n. Dunajcem

Prosimy o dalsze nazwiska i materiały.

Przypominamy, iż zgodnie z Okólnikiem ZG PTTK nr 10/58 z dn. 22. VIII. br. nadsyłane i publikowane w „Biuletynie” materiały nie będą w zasadzie honorowane.

Jednak co pół roku Redakcja „Biuletynu” będzie przyznawać nagrody za największą ilość nadesłanych i opublikowanych materiałów. Pierwszymi nagrodami będą: wycieczka turystyczna za granicę, namiot dwuosobowy, albumy krajoznawcze,

PLENUM ZARZĄDU OKRĘGU W RZESZOWIE

Dnia 12. X. br. odbyło się w Rzeszowie Plenum Z. Okręgu PTTK. Sprawozdanie Zarządu Okręgu wykazało szereg istotnych zmian na lepsze w pracy T-wa na ziemi rzeszowskiej.

Rozwój organizacyjny, zagospodarowanie terenu, i krajoznawstwo — to trzy zasadnicze dziedziny, na których skupiła się praca aktywu w okresie sprawozdawczym.

Znalazło to również odbicie w ożywionej dyskusji. Podkreślano wyjątkowo dobrą współpracę z WKT, dzięki inicjatywie którego ukazało się wiele tak potrzebnych przewodników po ziemi rzeszowskiej. Ze spraw, które Plenum uważa za najpilniejsze zadania, warto wymienić:

— konieczność wciągnięcia liczniejszej rzeszy młodzieży w szeregi T-wa
— uzyskanie odpowiedniego lokalu dla Z. Okręgu

— dalszy rozwój bazy noclegowej, szczególnie na terenie Bieszczadów, które do września odwiedziło w br. ponad 8 000 turystów,

P. T.

WĘDRUJESZ PO GÓRACH — KUP „WIERCHY“

Jak nam donosi Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK wszyscy członkowie PTTK, którzy chcą nabyć „Wierchy“, tom XXVII, rocznik 1958 po cenie niższej — powinni wpłacić na konto PKO Kraków 4-9-5595 Komisja Turystyki Górskiej PTTK

23 złotych

do dnia 30 listopada 1953 r.

Zwracamy uwagę, że cena jednego tomu w handlu księgarskim wyniesie 40 złotych — a w dodatku poza znaczną ulgą 30% ceny, subskrybenci otrzymają zamówioną książkę bez dalszych kosztów bezpośrednio na swój adres.

Czek PKO stanowi jednocześnie kartę zamówienia książki. Odcinek należy wypełnić dokładnie i czytelnie.

Książka zostanie rozesłana najpóźniej w styczniu 1959 r.

W GOLDAPSKIEJ BASZCIE MA POWSTAĆ SCHRONISKO PTTK

Goldap ma się stać w przyszłości jednym z większych ośrodków turystycznych. W ciągu najbliższych kilku lat ma być wybudowane w Goldapie duże schronisko z pokojami noclegowymi i z salą restauracyjną. Ostatnio jednak powstał projekt wykorzystania na schronisko starej, XVI-wiecznej baszty, znajdującej się w Goldapie, którą możnaby wyremontować dość tanim kosztem,

JAK NAM DONOSZĄ Z ODDZIAŁÓW PTTK

Poznań — Jak donosi „Informator PTTK-HCP“, po 5-miesięcznym pobycie na Spitsbergenie wrócił kol. R. W. Schramm — korespondent „Informatora“.

Kol. Schramm w towarzystwie inż. Jerzego Piotrowskiego oraz inż. Andrzeja Zawady zdobyli najwyższy szczyt Spitsbergenu — Hornsundtiint (1431 m). Wg opinii alpinistów szczyt ten jest bardzo trudny do zdobycia i jak dotąd jedynie wyprawie austriackiej udało się dokonać tego wyczynu w 1938 r.

Rzeszów — W ciągu br. uruchomiono w rejonie Beskidu Niskiego nowe stacje turystyczne w Wysowej (15 miejsc), Folszcu (4 miejsca), Krępnej (4 miejsca). Stacja turystyczna w Hańczowej została gruntownie wyremontowana i wyposażona w wygodne łóżka z materacami. Wszystkie te stacje powstały z inicjatywy Oddziału PTTK w Gorlicach.

Również w Bieszczadach uruchomiono tak bardzo potrzebne stacje w Stuposianach, Wołkowyi i Lesku.

W r. 1959 Zarząd Okręgu przewiduje uruchomienie stacji w Łańcucie, Jarosławiu, Gorlicach, Tarnobrzegu, Tyrawie Wołoskiej albo Zawadce (Góry Słone).

J. K.

Łańcut — Zarząd Oddziału PTTK w Łańcucie rozwijał w br. ożywioną działalność organizacyjną i programową. Zorganizowano Komisję Turystyki Kwalifikowanej, Komisję Krajoznawczą i Opieki nad Zabytkami. Wygłoszono w miejscowym radiowęźle kilka pogadanek krajoznawczych. Zorganizowano kurs przewodników po mieście i muzeum, który ukończyło 14 osób. Obok szeregu wycieczek dla mieszkańców Łańcuta, zorganizowano również stoisko z pamiątkami regionalnymi. Należy mieć nadzieję, że placca Oddziału bardzo dobra w br., będzie jeszcze lepsza w przyszłym.

J. K.

Suwałki — Zarząd Oddziału PTTK po przejściu w zarząd i użytkowanie schronisk nad Wigrami, projektuje dalszą rozbudowę ośrodka i wyposażenie w większą ilość sprzętu wodniackiego. W br. zalesiono teren wokół schronisk, wysadzając kilka tysięcy drzewek. Konieczne jest również wystąpienie do władz o statek wycieczkowy na Wigry.

Gorlice — Miejsce Muzeum Regionalne PTTK, założone w ubiegłym roku wysiłkiem społeczeństwa przy wydatnym poparciu SFOS i władz miejscowych, cieszy się ogromną popularnością. W swoich zbiorach Muzeum posiada dokumenty dotyczące historii Gorlic, przywileje cechowe, bardzo interesujące kafele gorlickie oraz ekspozycję z dziejów kopalnictwa naftowego i pobytu Łukasiewicza w Gorlicach. Ostatnio Muzeum wzbogaciło się o szereg ekspozatów z działy etnografii, m. in. są to stroje Podgórzan, skrzynie ludowe i stroje ze wsi Gródek.

(inf. wt.)

Łódź — W tych dniach należy się spodziewać otwarcia schroniska turystycznego PTTK w Łodzi przy ul. Przy-

byszewskiego 211. W połowie września zakończono prace przy instalacjach elektrycznej i centralnego ogrzewania. Pozostało wybudowanie kotłowni i prace stolarskie. Nowe schronisko posiadać będzie 70 miejsc noclegowych.

(Biuletyn ZO PTTK w Łodzi Nr IX)

Gdańsk — Wg przybliżonych danych, do końca sierpnia br. z usług Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK w Gdańsku skorzystało około 72 000 turystów. Przy czym około 60 000 osób — to turyści przyjmowani, a około 12 000 osób — to wycieczki wysyłane z terenu województwa. Oblicza się też, że przewodnicy PTTK oprowadzili po Trójmieście i Wybrzeżu blisko 5 tysięcy turystów zagranicznych.

C. S.

Wałbrzych — Jeszcze można przestać zdjęcia na konkurs „Piękno Ziemi Wałbrzyskiej“, zorganizowany przez Sekcję Fotograficzną przy miejscowym Oddziale PTTK.

Tematem zdjęć mogą być: widoki i zabytki, zdjęcia z raidów i wycieczek, słowem wszystko, co pokazuje Ziemię Wałbrzyską i jej turystyczne walory.

W. S.

Jelenia Góra — Przedstawiciele Prezydium PRN, TRZZ, PTTK i FWP z terenu Kotliny Jeleniogórskiej gościli ostatnio w českich Sudetach, zapoznając się z gospodarką, organizacją pracy i urządzeniami turystycznymi w Szpindlerowym Młynie, Havaskowie, Jańskich Łaźniach i in.

Wycieczka przyniosła wiele interesującego materiału porównawczego. W porównaniu z naszymi schroniskami rzuca się w oczy czystość, panująca w schroniskach českich, zdyscyplinowanie personelu (przy podobnych płacach jak u nas) i duże poczucie odpowiedzialności za wykonywaną pracę.

Częstochowa — Plan odczytów Koła terenowego „Śródmieście“ w br. obejmujące szereg wyjątkowo interesujących tematów, wygłaszanych przez wyjątkowo interesujących prelegentów. „O zamku Królewskim w W-wie“ będzie mówił prof. dr J. Bogusławski, „O wyprawie alpinistów na Kaukaz“ — red. J. Wojsznis, „O fotografii krajoznawczej“ — Z. Siemaszko, „O tańcach polskich“ — mgr J. Kamocki i in.

Inicjatywa działaczy z Częstochowy i zwerbowanie tak wybitnych fachowców i znawców tematu jest godne pochwały i naśladowania przez inne Oddziały w ich akcji odczytowej.

Uwaga. Ponieważ „Biuletyn“ jest dostarczany do każdego egzemplarza co — drugiego n-ru „Turysty“ i nie będzie rozsyłany oddzielnie, Zarząd Główny PTTK zaleca wszystkim komórkom organizacyjnym T-wa oraz działaczom, aby zgodnie z uchwałą III Krajowego Zjazdu, zapnumerowali organ prasowy T-wa — dwutygodnik „Turysty“. Zapewnią sobie w ten sposób stałe otrzymywanie „Biuletynu“. „Biuletyn“ wydaje Zarząd Główny PTTK. Adres Redakcji — Warszawa, ul. Senatorska 11, tel. 6-22-51.